

191

^{WRT}
Vak 59

WVKG

VAK

59

No.

191.

GEZANGEN

VOOR DE

VERGADERINGEN

VAN DE LEDEN DER

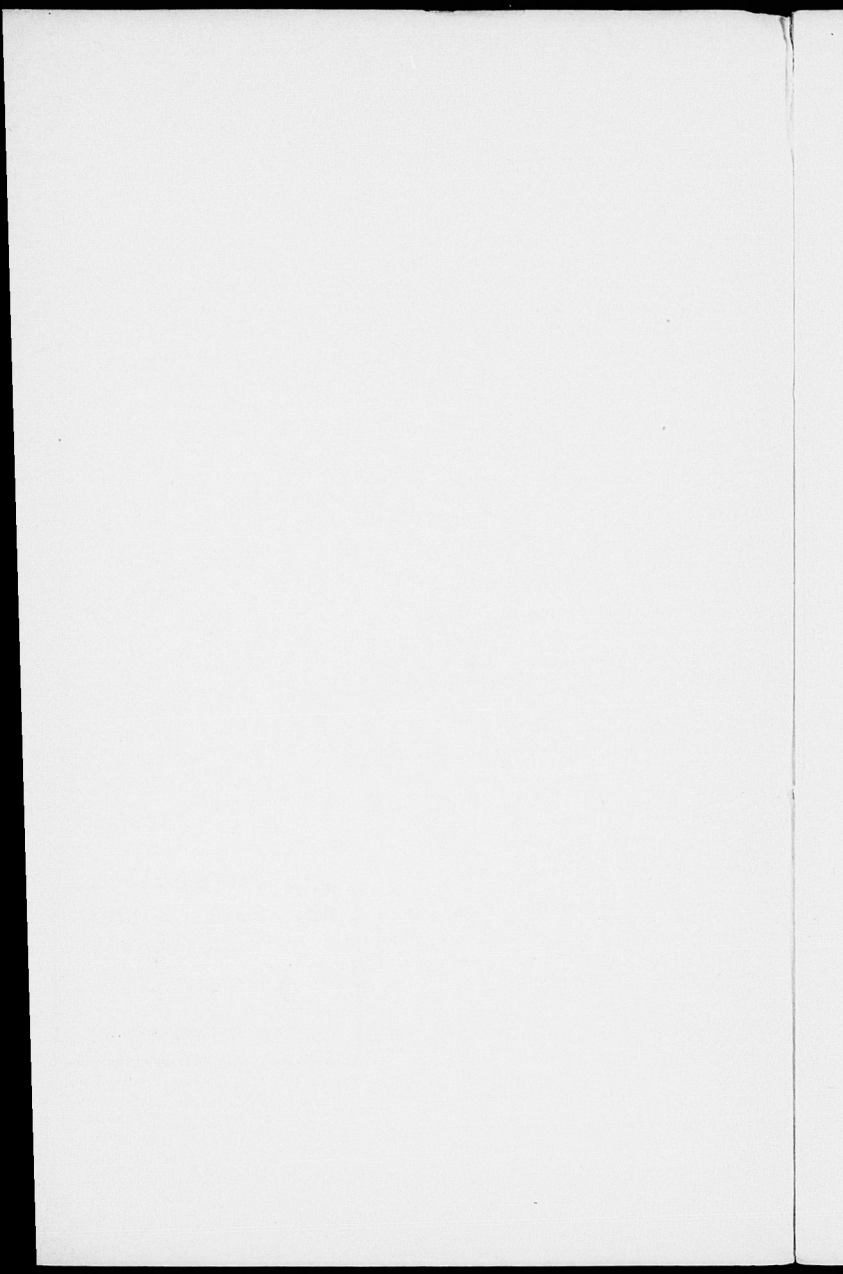
WERELDLIJKE DERDE ORDE.

BIBLIOTHEEK DER
RIJKSUNIVERSITEIT
UTRECHT
COLL. THOMASSE

RIJKSUNIVERSITEIT UTRECHT

1605 3914

1. TOT DEN HEILIGEN GEEST.

Kom, heilige Geest, daal in dit uur
In onze harten neêr;
Ontsteek ze in liefdevuur. (bis).

1.

Komt Gij ons oog in 't duister niet verlichten,
Dan dwalen wij van 't ware levenspad;
Geen mensch, hoe wijs dan ook, die niet moest
[zwichten.

Als Gij aan hem Uw licht onttrokken hadt.
Kom, heilige Geest, enz.

2.

De hel alleen kan niet ons hart vermannen,
Zij riep om hulp de list der wereld aan;
En meer dan duizend strikken zijn gespannen.
Ach God! help ons, opdat wij niet vergaan.
Kom, heilige Geest, enz.

3.

Verlicht ons hart door Uwer wijsheid stralen,
Dan missen wij het ware welzijn niet,

Dan nimmer doet de blinde jeugd ons dwalen,
En de oude dag kent kommer noch verdriet.
Kom, heilige Geest, enz.

2. VOOR DE H. COMMUNIE.

1.

Mijn gastmaal is bereid,
'k Wensch feest met u te houwen;
Vergeet Mijn majesteit
En nader met vertrouwen.
Ik wacht met ongeduld:
Kom, Mijn geliefde, kom;
Beminnen wij elkaâr
Als bruid en bruidegom.

2.

O kostelijke disch.
Waar 't Vleesch en Bloed mijns Heeren
Der zielen feestmaal is;
Wie zou u niet begeeren?
'k Ben arm en hongerig.
Mijn ziel vergaat van dorst;
Ach spijs haar, lesch haar toch
En druk haar aan Uw borst.

3.

Versterk mijn zwak geloof!
Wat ook de zinnen tuigen,
'k Blijf voor hun stemme doof;
'k Moet voor Uw waarheid buigen.
Mijn God is waarlijk spijs,
In 't heilig Sacrament.
O liefde niet bemind,
O liefde niet gekend!

4.

Welaan, het uur is daar;
Mijn Bruidegom gaat komen;
Hij wacht mij op 't altaar,
De hand vol zegenstroomen.
Hier ben ik, kom, mijn God!
Maria, sta mij bij.
Ontvlam me in liefdevuur!
O engelen schut mijn zij!

3.

NA DE H. COMMUNIE.

1.

De God-Mensch woont in mij,
Mijn ziel, besef uw waarde,

Aanbid uw Bruidegom,
Verhef u boven de aarde;
Keer ganschlijk in u zelf,
Verzamel hart en geest,
Dank Jezus, die voor u)
Zoo lieflijk is geweest.) bis.

2.

Een God met mij! kan 't zijn?
Zoo niet 't geloof mij leerde;
Met mij, die vroeger Hem
Zoo stout den rug toekeerde!
O Godheid zonder peil,
Verheven boven smaad,
Gij haat den zondaar niet:)
De zonde is 't, die Gij haat.) bis.

3.

Ik bid U needrig aan,
Vernietigd en verlegen,
Mijn God, mijn Bruidegom;
Vervul mij met Uw zegen!
Gij geeft me Uw eigen zelf,
Het meerdere, hoe dan
Is 't mogelijk, dat Uw Hart)
Mij 't mindre weigren kan?) bis.

4.

Wijk, wereld, zonde, wijk!
 Vergeefs komt gij bekoren;
 Ik had om u helaas!
 Mijn goeden God verloren;
 Doch van deez' stonde af aan
 Ben ik voor eeuwigheid
 Geheel en onverdeeld)
 Aan Jezus toegewijd.) bis.

4.

K E R S T L I E D.

1.

O heldre nacht, die ver de schoonste dagen
 In hoogen roem en luister overstraalt;
 O schoone nacht, waarin èn rein behagen)
 En zoete vreugd in onze harten daalt.) bis.

2.

Een Moedermaagd, uit Juda's stam verkoren,
 Vereert ons met een Goddelijken schat;
 Gods eeuwig Woord, uit haar als mensch)
 [geboren.) bis.
 Verschijnt voor ons in Davids oude stad.)

3.

O Israël met uwe nageslachten,
Staaik uw gezucht; o Jacobs telg, schep moed;
De Heiland, dien uw vaadren lang)
 [verwachten,) bis
Is opgestaan uit Jesses edel bloed.)

4.

Maar neen, de held, tot koning ons geschonken,
Is niet vergund aan Jacobs zaad alleen;
Zoover als ooit de zon en sterren blonken,
Wordthaast Zijn rijk aan ieder volk gemeen.)^{bis}

5.

O Vredevorst, o Koning aller vorsten!
 Dat Satans rijk voor Uw vermogen zwicht'!
 O Heiland, laat ons hart niet langer dorsten) bis
 Naar 't zoet genot van Uw genadelicht.)

6.

O ja, Gods Zoon, doe de oude boosheid wijken
 Voor Godsdienst en voor ware zaligheid;
 Dus staat Uw rijk tot heil van alle rijken)
 En groeit en bloeit en praalt in eeuwig-) bis
 heid.)

5.

KERSTLIED.

1.

Herders! hoe, ontwaakt gij niet?
Wat is op dit uur geschied?
Eene stem van hemelingen
Klonk door de ongemeten kringen:
Gloria! Gloria!
O wat wonder mag deez' nacht
Op den aardbol zijn volbracht!
Want een vreugdespellend' glans
Straalde van den hemeltrans.

2.

Ach! ik hoorde een englenstem,
Zij riep ons naar Bethlehem:
Van een Maagd, door God verkoren,
Is daar 't heilig Kind geboren.
Gloria! Gloria!
O, de Schepper van 't heelal
Ligt daar in een beestenstal;
Laat ons spoeden naar dat Kind,
Toonen dat ons hart Het mint.

3.

Wat geschenken neem ik mee?
Denk toch aan geen offervee;

Gij moet een goed hart opdragen,
Dit kan 't Godlijk Kind behagen.

Gloria! Gloria!

Ach welk offer is te groot
Voor dat Kind, dat God ons bood!
Komt laat ons te zamen gaan,
Biddend voor zijn wiegje staan.

4.

Welkom, Kindje, wees gegroet,
Daar Ge Uw liefde ons blijken doet;
Welkom, dierbaar Kind in 't leven,
Mogen we U onz' harten geven!
Godlijk Kind, dat ons mint,
Voor ons vloeit Uw eerste traan,
Neem onz' harten gunstig aan,
Voor Uw krib, o Opperheer,
Leggen wij deez' giften neer.

5.

Lieve Moeder van dit Wicht,
Dat in 't arme wiegje ligt,
Boven allen uitgelezen,
Moest gij Jezus' Moeder wezen:
Zuivere Maagd, Moedermaagd!
Als ge, in liefd'gevoel verrukt,
't Lieve Kind aan 't harte drukt,
Bied Het dan de harten aan,
Die voor U en Jezus slaan.

6. DE ZOETE NAAM JEZUS.

1.

O Naam, o zoete Naam van Jezus,
Die boven alle namen is;
O Naam, o zoete Naam van Jezus,
Verlosser in beteekenis;
 Laat ons U prijzen
 En eer bewijzen
Als kindren van den Serafijn,
 Die U vereerde,
 Van ons begeerde,
Vol ijver voor Uw eer te zijn. (bis).

2.

O Naam, dien de engel Gods verkondde,
Voordat het Woord op aarde kwam;
O Naam, tot boete van de zonde
Gegeven aan het Godlijk Lam,
 Dat ons besproeide
 Met bloed, dat vloeide
Alreeds uit Zijn Besnijd'nis wond
 Tot een zoo kracht'ge,
 Tot een zoo macht'ge
Bezegeling van 't Nieuw Verbond. (bis).

3.

O Naam, die alle knie doet buigen,
En boven, op en onder de aard;

O Naam, wien allen dank betuigen,
Die voor het leven zijn gespaard;

O dat de helle,
Van schrik ontstelle!

Gij drijft den duivel op de vlucht,

Voor al wie strijden,

Voor al wie lijden,

Als hart of mond slechts *Jezus* zucht. (bis).

4.

O Naam, zoo hoog geroemd, geprezen
Door God in Zijn geschreven woord,

O Naam, o wil met ons steeds wezen,
Als onze vijand ons bekoort;

Help ons in 't leven

Naar deugden streven,

En heilig ons in dezen tijd,

Om bij ons sterven

Den hemel te erven,

Aan U zij lof in eeuwigheid. (bis).

7. TER EERE VAN JEZUS' GODDELIJK HART.

1.

De roode roos van Jezus' hartewonde,
In geur en kleur verrukkelijk en schoon;
Zij roept ons toe: O kinderen, vlucht de zonde,
En zoekt uw heil in Jezus' liefdewoon. (bis).

2.

De doornenkrans, zoo bloedig afgeteekend
Om 't open hart van Christus, onzen Heer,
Hij noodigt ons zoo Goddelijk welsprekend:
Geef Hem uw hart met heel zijn liefde weer.
(bis).

3.

Het gloeiend vuur, dat oprijst langs de wonden
Van 't Goddelijk Hart, en in zijn volsten gloed
Om 't heilig hout des kruises staat te branden,
Doorvlamt met kracht het allerkoudst gemoed.
(bis).

4.

O Jezus lief, aan 't kruishout weggezonken
Als in een zee van eindelooze smart,
Verwarm ons steeds door Uwe liefdevonken,
En sta ons toe te wonen in Uw Hart. (bis).

8. BIJ HET BEELD VAN HET H. HART VAN JEZUS.

1.

O hoe liefderijk en teeder
Ziet dat beeld van 't Heilig Hart
Van mijn Jezus op mij neder;
In dien blik wat liefde en smart.
Zacht schijnt wel die mond te klagen:
Ach, Mijn liefde wordt miskend;
Wederliefde wil Hij vragen,
Oog en Hart naar Mij gewend. (bis).

2.

Ziet hoe gloriestralen glanzen
Om dat Hart in gouden gloed;
Wreede doornen Het omkransen.
Rood gekleurd in 't Godlijk Bloed;
Ziet dat reddend kruishout, boven
Op het vlammen Hart geplant,
In de vlam, door niets te dooven,
Van Zijn fellen liefdebrand. (bis).

3.

Uit die breede wond ter zijde
Druipt de laatste droppel bloed;
O, dat aller hart zich wijde

Aan Uw Hart, o Jezus zoet!
Ach, mij dunkt, ik hoor U spreken:
Zie Mijn Hart, dat zoo bemint,
En toch, hoe ik moge smeeken,
Veel te weinig liefde wint. (bis).

4.

Godlijk Hart, vol liefde en smarte,
Ik begrijp wat Gij begeert:
Ik zal ijvren, dat Uw Harte
Word' gekend, bemind, geëerd.
Harten ga ik voor U winnen,
IJvren voor Uw liefde en eer:
Mochten allen U beminnen,
U vereeren meer en meer. (bis).

9. MARIA O VERGEET ONS NIET.

1.

O zaalge Moeder van den Heer,
Zie gunstig op uw kindren neer;
Maria, Maria, Maria, o vergeet ons niet;
Maria, o vergeet ons niet;
Maria, Maria, Maria, o vergeet ons niet.
Wanneer wij biddend naar omhoog
Tot u verheffen 't oog.

Maria, Maria, Maria, o vergeet ons niet;
Maria, o vergeet ons niet, vergeet ons niet,
vergeet ons niet;
Maria, o vergeet ons niet, vergeet ons niet,
vergeet ons niet.

2.

Wanneer de tegenspoed ons kwelt,
 Wanneer de droefheid ons ontstelt,
 Maria, enz.
 Wanneer de duivel ons bekoort,
 Door zondestorm onz' zielrust stoort,
 Maria, enz.

3.

Wanneer ge in ons de zucht naar de aard
En 't schijnschoon, wat ze biedt, ontwaart,
Maria, enz.

Wanneer het vleesch tot wellust leidt
En tot 't verlies der zuiverheid,
Maria, enz.

4.

Wanneer de godsvrucht ons begeeft,
 Ons hart niet meer naar deugden streeft,
 Maria, enz.

Wanneer uw liefde 't menschdom streelt,
 Uw milde hand genaden geeft,
 Maria, enz.

5.

Wanneer het leven ons verlaat,
Wanneer het uur des scheidens slaat.

Maria, enz.

Wanneer gij tot uw lieven Zoon
Voor de uwen vraagt om 't eeuwig loon,
Maria, enz.

10. VREUGDE VAN MARIA'S HART.

1.

Gij slaapt nu, mijn Jezus.
Mijn Kind en mijn God!
Gij slaapt, en ik sterve
Van moedergenot!
Ave, ave, ave, Maria. (bis).

2.

Uw blozend gezichtje
Vervoert mij zoozeer,
Dat ik als van liefde
Verkwijn en verteer.
Ave, enz.

3.

't Ontwaakt nu en opent
Zijn oogjes zoo zacht,
En staart dan zoo minzaam
Naar moeder en licht,
Ave, enz.

4.

O fonkelende oogen,
O lachende mond,
Gij slaakt van de liefde
Nog dieper de wond!
Ave, enz.

5.

Mijn ziel, hoe, gij gloeit niet
Voor Moeder en Zoon?
Gij ziet dan hardvochtig
Dat schouwspel zoo schoon?
Ave, enz.

6.

Wat toeft ge? De schoonheid
Der aard is slechts schijn;
Beslist nu, uw liefde
Voor wien zal zij zijn?
Ave, enz.

7.

Voor U, o mijn Jezus!
 Maria, voor u!
 Ja, Gij hebt verwonnen,
 Bezit mij dan nu.
 Ave, enz.

8.

Ja, 't Kind en de Moeder,
 De Moeder en 't Kind,
 De roos en de lelie
 Moest beide bemind!
 Ave, enz.

9.

Ik vraag hier op aarde
 Geen schatten, geen kroon,
 U minnen is alles,
 U minnen mijn loon!
 Ave, enz.

11,

SALVE REGINA.

1.

Wees, eedle Koningin, gegroet,
 O Maria!

Gij, die zoo machtig zijt en goed,
O Maria!
Jubelt, gij Cherubijn,
Looft haar, gij Serafijn!
Groet uw hooge Koningin.
Salve, salve, salve Regina!

2.

O Moeder, vol barmhartigheid.
O Maria!
Die menschen en engel steeds verblijdt,
O Maria!
Jubelt, enz.

3.

Tot u, die ons zoo teeder mint,
O Maria!
Wendt zich het arme Eva's kind,
O Maria!
Jubelt, enz.

5.

Verkrijg voor ons bij Godes troon,
O Maria!
Vergiffenis van uwen Zoon,
O Maria!
Jubelt, enz.

5.

Smeeke, dat wij ook na dezen tijd,
O Maria!
Eens Jezus zien in heerlijkheid,
O Maria!
Jubelt, enz.

12. AAN O. L. V. VAN HET H. HART.

1.

O schitterende sterre,
Ons lichtend van verre,
In 't treuroord van smart;
O Maagd, t' allen stonde,
Gevrijwaard van zonde,
O Onz' Lieve Vrouwe van 't Heilige Hart!
O Moeder, hoe praalt gij,
O Moeder, hoe straalt gij
In de eeuwige woon!
Wat schitterende glansen
Omringen, omkransen
U, onz' Lieve Vrouwe van 't Hart van uw Zoon.

2.

Wat liefde, wat zoetheid,
Wat minlijke goedheid

Straalt, Maagd, van uw troon!
Wat vloeit er een zegen,
Uw kinderen tegen.
O schattenbewaarder van 't Hart van uw Zoon!
In zonden verzonken,
In boeien geklonken
Door satans geweld,
Is al ons betrouwen,
O schoonste der vrouwen,
In uw macht op 't Heilige Harte gesteld.

3.

Blijf immer ons sterken
In bidden en werken
Voor 't Hart van uw Zoon;
Kom eenmaal ons halen
In de eeuwige zalen,
Om eeuwig te juublen, o Maagd, voor uw troon.
Laat ons dan aanschouwen,
O schoonste der vrouwen,
Uw Zoons Heilig Hart;
En eeuwig met de engelen
Ons dankakkoord mengen:
»Gegroet, onze Vrouwe van 't Heilige Hart!«

13. VOOR MARIA'S ALTAAR.

1.

Maria's beeld, te midden
Van vroolijk schittrend licht,
Noodt ons te komen bidden
Bij 't altaar, haar gesticht.
Kom laat ons tot haar ijlen,
Een kleine poos daar wijlen.
Maria, Maria, Moeder zegen ons!

2.

Wij vallen u te voeten,
Neem ons genadig aan;
Ontvang eerst onze groeten,
Voordat wij huiswaarts gaan;
Dan gaan wij blij te moede,
Vertrouwend op uw hoede.
Maria, enz.

3.

U wijden we onze harten
Voor 't goede, dat ge ons doet;
In blijdschap en in smarten,
In voor- en tegenspoed.
Steeds willen we u vereeren
En uwen roem vermeereren.
Maria, enz.

4.

Stort met uw moederhanden
Uw zegen op ons neer;
Verbreek des zondaars banden,
En breng tot God hem weer.
Dan ziet ge ons morgen weder,
O Moeder, goed en teeder.
Maria, enz.

14. DE SMARTVOLLE MOEDER.

1.

Er vloeide langs den kruisstam,
Uit Jezus' open zij,
Een overvloed van leven,
Een hemelsche artsenij;
En aan den voet des kruises,
Uit eindelooze smart,
Ontsprong een bron van tranen
Aan Moeders schreiend hart.

2.

Zij stroomden beide samen
Tot eenen kostbren vloed,
Maria's zilveren tranen

En Jezus' purper bloed;
Mijn ziel wil zich verliezen
In deze zee van smart,
Die gutste uit Jezus' wonde,
Die welde uit Moeders hart.

3.

Ik kniel berouwvol neder
Voor 't kruishout van mijn Heer,
En kus met Magdalena
Zijn wonden keer op keer,
En schrijf Zijn bittre pijnen
En ook mijn Moeders smart,
Vol dankbre kinderliefde,
In mijn vermorzeld hart.

15. O JOZEF, VOEDSTERVADER.

1.

O Jozef, voedstervader
Van Jezus, onzen Heer,
Eens knieldet gij vol blijdschap
Bij 't arme kribje neêr.
Als gij de traantjes droogdet,
Door 't Godlijk Kind geschreid,
Dan stroomde er door uw ziele
Een zee van zaligheid. (bis)

2.

Gij mocht als bruid begroeten
Der heemlen Koningin,
O steun en trouwe leidsman
Van 't heilig huisgezin.
Zij eerden u te zamen,
Maria en haar Zoon,
En beider dankbre liefde
Vlocht u een eerekroon. (bis).

3.

O heilge Voedstervader
En kuische Bruidegom;
Wij zingen uwe glorie
In Jezus' heiligdom.
Zie uit des hemels zalen,
Op Sint Franciscus' kroost;
Bij leven en bij sterven,
Wees onze hulp en troost. (bis).

16. WEES GEGROET, O JOZEF.

5.

Wees gegroet, o Jozef, voedstervader
Van Maria's lief en Godlijk Kind!
Na uw bruid was niemand Gode nader,
Werd ook niemand zoo door Hem bemind (bis).

2.

Wees gegroet, o Bruidegom der Moeder,
Die door Jezus ons het leven schonk!
Waart gij haar op aard een trouwe hoeder,
Gansch haar hart was u één liefdevonk. (bis).

3.

Wees gegroet, vermogende Beschermmer,
Van de Kerk, op Petrus' rots gesticht!
Bid, o bid, dat de Allerhoogste Ontfermer
Vol genâ haar zwaren strijd verlicht'. (bis).

4.

Wees gegroet, Patroon in stervensstonde!
Bij uw dood stond Jezus u ter zij;
Weer de hel van onze stervenssponde,
In het uur des doods sta ons dan bij. (bis).

5.

Wees gegroet, o Jozef, die door de orden
Van Franciscus altijd werd gegroet!
Mogen zij uw hulp meer waardig worden,
Dan zijn zij van alle kwaad behoed. (bis).

17. WIJ GROETEN U, O SERAFIJN.

1.

Wij groeten u, o Serafijn,
En treden smeekend nader:
Onschatbare eer, wij noemen u,
Franciscus, onzen Vader. (bis).

2.

Is Lucifer om zijnen trots
Uit 't hemelrijk verdreven;
Franciscus werd op zijnen troon
Als Serafijn verheven. (bis).

3.

De morgenster ligt, lang verbleekt,
In 't eeuwig duister neder,
Gods almacht schonk den Serafijn
Haar uchtendschittring weder. (bis).

4.

Ons licht die ster, zoo glorierijk,
Met eeuwgen glans omgeven,
Ons straalt dat licht langs 't donker pad,
Van 't ondermaansche leven. (bis).

5.

En waar de geest der duisternis
Gods liefde ons wil ontrooven,
Daar zendt die ster met grooter kracht
Haar stralen vuurs van boven. (bis).

6.

Als 't licht der zon, die ons bestraalt,
Voor immer gaat verdwijnen,
Dan blijf' die ster in 't doodsuur nog
Verstroostend ons beschijnen. (bis).

7.

En in het land, waar vrede en licht
En eeuwge blijdschap wonen,
Daar zal zij ons haar gouden gloed
En heel haar pracht vertoonen. (bis).

18. FRANCISCUS EN HET H. HART.

1.

Hemelsch beeld der schoonste liefde,
Ware Seraf, u doorkliefde
't Heilig zwaard der liefdesmart; (bis).

Liefde was uw eenig streven,
Liefde mocht in u ons geven
't Evenbeeld van 't Godlijk Hart (bis).

2.

Voor het kruisbeeld neergezonken,
Had uw hart de liefdevonken
Uit het Godlijk Hart gegaard. (bis).
Snellend toen naar dorre streken,
Gingt gij 't liefdevuur ontsteken
In het koude hart der aard. (bis).

3.

Eikenkruinen, korenhalmen,
Luistrend naar uw liefdepsalmen,
Bogen bij dit hemelsch lied; (bis).
Vogels, visschen stemden mede,
Voor den zondaar was die bede;
Hij toch minde Jezus niet. (bis).

4.

Liefdezou in 's werelds duister,
Schittrend was uw glans en luister
In het needrig boetekleed; (bis).
Door uw gloed werd 't dorre teeder,
Duizend zondaars knielden neder,
Stilden Jezus' liefdekreet. (bis).

5.

Vader leer ons 't Harte minnen,
Koude harten voor Hem winnen.
Gloeien door uw liefdevuur; (bis).
Kom met ons uit Jezus' oogen
Smarten vegen, tranen drogen.
Bij Hem waken in dit uur. (bis).

19. FRANCISCUS, O VADER.

1.

Franciscus, o Vader,
Wat zetelt gij hoog!
Duld dat ik u nader,
Met blijdschap in 't oog.
Ave, ave, o Vader ave. (bis).

2.

Ik hoorde op onze aarde
Den lof uwer deugd;
Nu zie ik haar waarde,
De hemelsche vreugd.
Ave, enz.

3.

Ik hoorde gewagen
Van cel en van kluis,
Van lijden verdragen,
Van liefde voor 't kruis.
Ave, enz.

4.

En thans is de woning
Der englen uw woon,
't Verblijden belooning,
Het kruis uwe kroon.
Ave, enz.

5.

Ik zag in 't leven,
Vernederd, bespot;
Thans zijt gij verheven,
Nu heerscht gij bij God.
Ave, enz.

6.

Franciscus, zoo heilig,
Bij God onze tolk,
Bewaar en beveilig
En zegen uw volk.
Ave, enz.

20. O FRANCISCUS, O VADER
DER ARMEN.

1.

O Franciscus, o Vader der armen,
O Franciscus, bid voor ons!
O Franciscus, o wil u erbarmen,
Heilige Vader, zegen ons!
Sla uwe blikken, zoo lieflijk, zoo teeder,
Op uwe kindren uit 't hemelrijk neder.
O Franciscus, bid voor ons!
Heilige Vader, zegen ons!

2.

O Franciscus, in deugden verheven,
O Franciscus, bid voor ons!
O Franciscus, o let op ons streven,
Heilige Vader, zie op ons!
Help ons en ons en de wereld verachten;
Doe ons de liefde van Jezus betrachten.
O Franciscus, bid voor ons!
Heilige Vader, zie op ons!

3.

O Franciscus, verkrijg ons genade,
O Franciscus, bid voor ons!
O Franciscus, bewaar ons voor schade,
Heilige Vader, wees met ons!

Machtige vriend van den hemelschen Vader,
Wees onze helper, beschermmer en rader.

O Franciscus, bid voor ons!

Heilige Vader, wees met ons!

21. O SERAF VAN DIT TRANENDAL.

1.

O Seraf van dit tranendal,
In 't eeuwig Serafijnenkoor
Vereenigd met uw God en al,
Leen onze beê een gunstig oor. (bis).

2.

Wij minnen Hem, die u verhief,
Uit alle kracht van hart en geest;
Wij hebben Jezus' Moeder lief;
Ons hart mint u, naast Hem, het meest.
(bis).

3.

Wij volgen u met goeden moed
Op 't doornig pad van boete en deugd;
Wij dragen Jezus' juk, zoo zoet,
En zuchten naar de hemelvreugd. (bis).

4.

Maar zwakke menschen als wij zijn,
Verdooft in ons het liefdevuur;
Ontsteek, ontsteek, o Serafijn,
De liefde Gods in ons elk uur. (bis).

5.

Het voorbeeld, dat gij aan ons gaaft,
Schijnt verre boven onze macht;
Smeek 't hart voor ons, dat harten laaft,
Smeek Het om liefde, moed en kracht.
(bis).

6.

Gij zijt de vriend van Jezus' Hart;
Hij zelf heeft het geopenbaard;
Hij gaf u tot patroon in smart
Aan Margareta op deez' aard. (bis).

7.

Wij smeeken dan uw bijstand af;
O bid voor ons in smart en strijd,
Leid onze schreden tot aan 't graf;
Wij danken u in eeuwigheid. (bis).

22. FRANCISCUS IS MIJN VADER.

1.

Franciscus is mijn Vader,
Als kind nam hij mij aan;
Ik heb aan hem belofte
Van liefde en trouw gedaan.

2.

Franciscus is mijn Vader,
Ik draag zijn schouderkleed
Met gordel om de lenden,
Getuigen van mijn eed.

3.

Franciscus is mijn Vader,
Hij leidt mij bij de hand,
Verklaart mij Gods geboden,
Verlicht mijn zwak verstand.

4.

Franciscus is mijn Vader,
Hij leert mij 't zingenot
En 's werelds roem versmaden,
Ter liefde en eer van God.

5.

Franciscus is mijn Vader,
Zijn voorgang in de deugd
Doet mij de godsvrucht minnen,
Beoefenen met vreugd.

6.

Franciscus is mijn Vader,
Ik richt met hem het oog
Tot heil van alle menschen,
Ter liefde Gods, omhoog.

7.

Franciscus is mijn Vader,
Ik wil een serafijn
Met brandend hart van liefde
Gelijk mijn Vader zijn.

FRANCISCUS, NAVOLGER VAN JEZUS.

1.

Gods eigen Zoon, gedreven
Door liefde zonder maat,
Hij gaf voor ons zijn leven
Aan 't kruis in smart en smaad.

Zoo wilt gij gansch u wijden,
Franciscus, aan uw Heer,
Uit liefde met Hem lijden,
U offren hem ter eer. (bis).

2.

Die rijke Hemelkoning
Wordt arm en dienstbre slaaf;
Hij kiest een stal tot woning,
En leeft van liefdegaaf.
O armoe, nooit volprezen,
Die voor de hebzucht boet!
Zoo wil 't Franciscus wezen,
En offert al zijn goed. (bis).

3.

Het Zoenlam zonder vlekken
Kwam 't offer, dat God vraagt,
In maagdlijk vleesch voltrekken,
Genomen uit de Maagd.
O reinheid hoog verheven!
O maagdlijke offerstaat!
Zoo wil Franciscus leven
Naar Jezus' woord en daad. (bis).

4.

Deed Adams schuld ons vallen
Door lust, dien God verbood;

Gods Zoon werd voor ons allen
Gehoorzaam tot den dood.
Zoo was Franciscus' leven:
Nooit eigen wil te doen,
Maar dien geheel te geven
Den hoovaardij ten zoen. (bis).

5.

Van liefde gansch verslonden,
Gaf Jezus zich ten dood,
Daar hangend aan zijn wonden,
Zoo bloedig en zoo rood.
Franciscus, in zijn liefde,
Smeekt om die smart er bij,
Tot dat zij hem doorgriefde,
In handen, voet en zij! (bis).

6.

Aan 't kruis nu vastgeklonken
Met Jezus, zijnen Heer,
Is hij van liefde dronken,
En kent niets anders meer;
't Is altijd meer nog lijden,
Meer lijden met zijn God,
Met Hem den doodskamp strijden
Bij 's werelds smaad en spot. (bis.)

7.

O Serafijnsche Vader,
De liefde was uw dood:

O breng' ze ook ons u nader,
En eens in Jezus' schoot;
Moog' ze allen, die u eeren,
Uw dierbaar nageslacht,
Ten offerand verteren,
Met u aan God gebracht. (bis).

24. DE H. VADER FRANCISCUS.

1.

Heiland, wie kon zonder smart
Aan het kruishout U aanschouwen?
Sint Franciscus voelde 't hart
Op 't gezicht Uws lijdens rouwen,
Als hij dankbaar, dag en nacht,)
Aan Uw liefde en lijden dacht.) bis.

2.

Hij vond zijn geluk en troost
In uw heilige vijf wonden,
En dan riep hij onverpoosd:
»O ondankbaarheid der zonden!
»Jezus, hoe bemint Ge Uw kind,) bis.
»En Uw liefde is niet bemind!«)

3.

In de wonde van Uw Hart
Rustte Sint Franciscus veilig,
Overwoog uw liefde, en werd
Serafijn van liefde en heilig.
Godlijk Hart, Gij waart zijn vreugd) bis.
En zijn spiegel voor de deugd.)

4.

Niet in de eer, die de aarde biedt,
Maar in U zocht hij zijn glorie,
Andre roem voldeed hem niet
Dan op 't kruishout der victorie.
Daaglijks meer aan U gelijk,) bis.
Werd hij ook Uw gunsten rijk.)

5.

Hij zag U, omstraald van licht,
Op Alverne in God verslonden,
Hij wilde ook gekruisigd zijn,
En ontving de heilge wonden
Aan de zijde, hand en voet,) bis.
In zijn hart een liefdegloed.)

6.

Feller werd zijn liefdesmart,
Liefde en lijden was zijn streven;

Met een liefdezucht in 't hart
Nam hij afscheid van dit leven;
Thans mint hij in eeuwigheid,) bis.
's Hemels vreugd is hem bereid.)

25. O SERAFIJSCH VADER.

1.

O Serafijnsche Vader,
Wij minnen u zoo teer;
Van uit uw gloriëwoning
Zie op uw kindren neer.
Met uw doorboorde handen
O zegen uwe panden;
Franciscus, Franciscus, o Vader, zegen ons!

2.

De goedren dezer aarde
Vertradt gij als het slijk,
Om 't eeuwig goed te winnen
In 't hemelsch koningrijk.
Met uw enz.

3.

De lieflingsdeugd van Jezus,
De vorstelijke vrouw,

Die Hij op aarde huwde,
Schenkt gij uw hand en trouw.
Met uw enz.

4.

Zij hing om uwe schoudren
Een arme, grove pij,
En sloeg een ruwe koorde
Om uw verstorven zij.
Met uw enz.

5.

Zij wees u op de kribbe
In d' armen beestenstal,
Op Jezus aan Zijn kruishout
Met wonden zonder tal.
Met uw enz.

6.

Daar strekte Jezus teeder
Zijne armen naar haar uit,
En schonk ook u, Franciscus,
Zijne armoe tot uw bruid.
Met uw enz.

7.

Leer ons, o dierbre Vader,
Verheven Serafijn,

Ons hart aan de aarde onthechten,
En gansch aan Jezus zijn,
Geef, dat wij Hem beminnen
En kruisen onze zinnen.
Franciscus, Franciscus, o Vader, zegen ons.

26. H. ANTONIUS, BID VOOR MIJ.

1.

Heilge minnaar van den Heer,
Laat ons om uw zetel dringen,
Laat uw dienaars u ter eer
Voor uw beeld een loflied zingen.
O wij smeeken luid en blij:
Heilge Antonius bid voor mij!

2.

Rein, onschuldig was uw jeugd,
Lissabon kon het verkonden;
Uwe ziel, versierd met deugd,
Prijzen thans ons aller monden.
O wij smeeken enz.

3.

Gij bemindet Jezus teêr,
Jezus' liefde mocht gij winnen;

Maak dat wij ook meer en meer.
Uwen Jezus hartelijk minnen.
O wij smeeken enz.

4.

Ziet, met welke liefde gij
't Kindje Jezus in uw armen
Mocht aanschouwen van nabij;
Laat zich Jezus ons erbarmen!
O wij smeeken enz.

5.

Voor uw beeld hier neergeknield
Op den schoonen dag van heden,
Storten wij, met hoop bezield,
Voor uw troon de vuurge beden.
O wij smeeken enz.

6.

Breng ons hulp in allen nood;
Wil ons steeds een vader wezen;
Help vooral ons in den dood,
Als wij voor Gods oordeel vreezen.
O wij smeeken enz.

7.

O, als kindren bidden wij,
Dat wij, na een Chistlijk leven,

Eeuwig deelen aan uw zij
In de glorie, u gegeven.
O wij smeeken enz.

27. DE H. ANTONIUS VAN PADUA.

1.

Den rozengard der heilgen,
Door 's Serafs zorg geplant,
Siert eene roos, zijn glorie
In 't hemelsch vaderland.
Op d' ademtocht der liefde
Draagt zij haar geuren voort:
De rijkdom harer kleuren)
Heeft ieders oog bekoord.) bis.

2.

Gepurperd in den bloedstroom,
Die vloeit uit Jezus' hart.
Stilt zij door honingdruppllen
En ziels- en lichaamssmart;
Wie is toch wel die Heilge,
Omgord met hooger kracht,
Die tranen weet te drogen,)
Die zooveel leed verzacht?) bis.

3.

Zijn beeltenis, zoo vriendlijk,
 Met 't kindje, dat hem streelt,
 En 't Godlijk oog doet schitteren
 In 't zuiver evenbeeld:
 't Is waarlijk een verschijning,
 Die 't hart met troost vervult,
 Den duistren nacht des lijdens)
 In hemelsch daglicht hult.) bis.

4.

De Christen heeft in rampen
 Bij hem zijn hulp gezocht,
 En roemt verheugt de wondren,
 Die de Almacht door hem wrocht.
 Dien man vol medelijden,
 Op zijnen glorietroon,
 Antonius geheeten,)
 Zij aller eerbetoon.) bis.

 28. ANTONIUS, ZOO MACHTIG.

1.

Gij waart Franciscus waardig,
 In ootmoed hem gelijk,

Nu juicht ge, als hij verheerlijkt,
In Jezus' koningrijk,
Antonius, zoo machtig)
O hoor ons dankbaar lied;) bis.
Gezeteld in Gods Glorie,)
Vergeet uw kindren niet.)

2.

Gij zocht om Jezus' liefde,
Als de arme Serafijn,
In armoe hier te leven,
Om eeuwig rijk te zijn.
Antonius, enz.

3.

Hier schitterde in uw ziele
De zuivre lelieglans;
En vormt thans om uw voorhoofd,
Den schoonsten gloriekrans.
Antonius, enz.

4.

Daar daalde uit 's Hemels woning
In 't midden van den nacht
De zoete lieve Vrouwe,
Die 's werelds Licht ons bracht.
Antonius, enz.

5.

Zij droeg aan 't moederharte
Het Kind van Bethlehem,
En groette u eindloos minzaam
Met wonderzoete stem.
Antonius, enz.

6.

En Jezus, Hij, de oneindge,
De onmeetbre Hemelheer,
Zette als liefvallig Kindje
Zich op uwe armen neer.
Antonius, enz.

7.

O help ons Jezus volgen
In blijdschap en in smart,
Opdat ook wij eens rusten
Aan Zijn beminlijk Hart.
Antonius, enz.

29. ANTONIUS VAN PADUA.

Antonius van Padua,
Zoo heilig en zoo goed,
Wij loven God, die door uw hand
Zoovele wondren doet.

1.

Geen geur en kleur van bloemen is
Zoo aangenaam en fijn,
Als voor een ziel, die God bemint,
Uw schoone deugden zijn.
Antonius enz.

2.

De liefde Gods en Godes eer
Bewogen uwe tong,
Waardoor berouw en zaalge vrees
In alle harten drong.
Antonius enz.

3.

Gij waart een schild en zijt het nog
Voor de onschuld in gevaar;
Al wie u bidt wordt uwe hulp
In elken nood gewaar.
Antonius enz.

4.

Antonius, gij menschenvriend,
En vriend van God den Heer,
Wij smeecken u met vurigheid:
Zie gunstig op ons neer.
Antonius enz.

5.

Al komen wij ook telkens weer
Voor vijand, of voor vriend,
Of voor ons zelv', toon dat men u
Niet vruchteloos eert en dient.
Antonius enz.

(Zie verder, voor de negen Dinsdagen, het
aanhangel no. 2 en 3 bladz. 62.)

30. ONTVANG, O LUDOVICUS.

1.

Ontvang, o Ludovicus,
Verheven schutspatroon,
De hulde, u toegezongen
In dankbren jubeltoon.
Wij eeren 't vorstlijk purper,
Dat van uw schoudren daalt,
En in den volsten luister
Van vorstendeugden straalt.

2.

Doch onder 't kunstig weefsel
Van 't koninklijk gewaad
Droegt gij een kleed, dat hooger
Bij God in eere staat;
Al siert 't geen borduursel
Van goud eu diamant,
Dat kleed ontving zijn waarde
Uit Sint Franciscus' hand.

3.

Hij zelf, der armen Vader,
Bezat geen vorstendom,
Toch was hij waarlijk koning
En vorstlijk bruidegom;
De bruid, die hem verrijkte,
Ten koningstroon verhief,
't Was de armoe van zijn Jezus,
Den Godmensch, eindloos lief.

4.

Hij schonk ook Ludovicus
Bij al zijn majesteit
Den koninklijken mantel
Van Christus' needrigheid.
En Frankrijks grootste koning,
Franciscus' trouwe zoon,
Hij spotte met de wereld,
En droeg dat kleed ten troon.

5.

O koninklijke broeder,
 Ons voorgegaan langs 't pad
Van serafijnsche deugden
 Naar 's hemels vreugdestad;
Wij smeeken u ootmoedig,
 O heilige Lodewijk,
Geleid Franciscus' kindren
 Naar 't hemelsch koninkrijk.

31. DE H. ELISABETH VAN
 HONGARIJE.

1.

Elisabeth, Elisabeth,
Dat ik u heden groete.
 U, koningsdochter, Godes kind,
U schoone, teedre, zoete!
 Gij zijt des ootmoeds lieflijk beeld
 En der barmhartigheid.
Elisabeth, groot is de vreugd,)
Die ons deez' groet bereid.) bis.

2.

Elisabeth, Elisabeth,
'k Wil uwe liefde minnen,

Uw voorbeeld volgen en oprecht
 Met de oefening beginnen;
 'k Wil Jezus minnen boven al,
 Mijn evenmensch als mij;
 Elisabeth. 'k vraag u oprecht,)
 Dat zoo mijn liefde zij.) bis.

3.

Elisabeth, Elisabeth,
 Hoe treffend was uw sterven,
 Toen gij met Jezus opwaarts vloogt,
 En 't Paradijs gingt erven,
 Toen vooglenzang en bloemengeur
 U leidden naar uw troon!
 Elisabeth, dit bid ik u:)
 Zij ook mijn dood zoo schoon.) bis.

32. MARGARETA, EEDLE VROUWE.

1.

Margareta, eedle vrouwe,
 Toonbeeld van boetvaardigheid,
 Welk een vloed van bittere tranen
 Hebt gij jaren lang geschreid. (bis.)

Wij ook zijn met schuld beladen,
Vraag van Jezus ons genaden;
Dat wij vluchten steeds het kwaad
Tot ons stervensuur eens slaat. (bis.)

2.

Sinds uw hart voor Jezus brandde
Door een bovenaardschen gloed,
Werd uw leven enkel lijden,
Bleef het kruis uw hoogste goed. (bis.)
Wij ook enz.

3.

Margareta hoor ons smeeken;
Zuchtend onder 't zwaar gewicht
Onzer overgroote ellenden
Is ons oog op u gericht. (bis.)
Wij ook enz.

4.

O, gij heilige martelaarster
Van het innigst naberouw,
Snoer ons hart aan Jezus' Harte
Door den band van liefde en trouw (bis.)
Wij ook enz.

5.

Glorie zij den hoogsten Vader,
Roem en lof zijn Eengen Zoon,
En den Geest, die uit Hem voortkomt,
Eeuwig, eeuwig eerbetoon! (bis.)
Ach wij zijn met schuld beladen,
Vraag van Jezus ons genaden;
Dat wij vluchten steeds het kwaad
Tot ons stervensuur eens slaat. (bis.)

33. TOT U, O GORKUMS HELDENTAL.

Tot u, o Gorkums heldental,
Weerklinke luid mijn lofgeschal;
Tot u, door wie mijn ziel ontgloeit,
Van dankbren jubel overvloeit.

1.

Gedenk ik, hoe ge op onzen grond
Uwe onverwelkbre kronen wont,
Dan juich ik bij uw heldenmoed:
Ook ik ben van uw Neerlandsch bloed.
Ik juich als ge in den dood niet buigt,
Maar trouw voor 't Hoofd der Kerkgetuigt;
Dat Pius, die u heilig roemt,
Ook ons zijn dierbre kindren noemt.
Tot u, enz.

2.

Ik juich als gij zoo onversaagd
Maria moeder prijst en maagd,
En onze en 's hemels koningin;
Verrukt stemt heel mijn ziel het in.
Maar sterft gij voor 't Geheimenis,
Waar Jezus zelf ons voedsel is,
Dan naamloos is mijn ziel verblijd,
Dat ik het ook met u belijd.
Tot u, enz.

3.

Dat ik met u één God, één Heer,
Eén Geest, één lichaam, doop en leer
In de ééne Moederkerk beken,
En onverdiend haar kind ook ben.
Drie eeuwen vloten sedert heen,
En ons en uw geloof is één:
O voer' het, bij één hoop, één min,
Ook ons uw Kerk der glorie in!
Tot u, enz.

34. BIJ HET EINDE DER VERGADERING.

1.

Wij gaan nu deze plek verlaten,
Zoo dierbaar aan ons minnend hart,
Waar wij het aardsche gansch vergaten
Met zijne zorg en bittre smart.
Wij gaan nu, Vader, weltevreden,
Wij gaan, Franciscus, welgemoed,
O wees, dus sluiten wij ons beden,
Wees hartelijk gegroet, gegroet.

2.

Wij kwamen hier u, Vader, eeren,
Ons leven spieglen aan uw beeld:
Wij mochten deugden van u leeren,
Uw grootheid heeft ons hart gestreeld.
Wij gaan nu, enz.

3.

Wij leerden 't schuldig vleesch versterven,
Aan wereld en aan hel weerstaan,
En eeuwge schatten ons verwerven,
Door goede werken hier gedaan.
Wij gaan nu, enz.

4.

Des armen droevig lot verzachten
Ter liefde Gods met woord en daad,
Den geest van arremoe betrachten,
Was uw gebod voor elken staat.
Wij gaan nu, enz.

5.

Den wil te doen der overheden,
Hoedanig zij ook mogen zijn,
Den tijd steeds nuttig te besteden,
Was uwe les voor groot en klein.
Wij gaan nu, enz.

6.

Gij hebt ons Jezus leeren minnen,
Die bloed en leven voor ons gaf,
Deez' liefde boven alle zinnen
Beoefnen tot aan 't kille graf.
Wij gaan nu, enz.

7.

Uw kindren willen zich nu wijden
Aan deze plichten, ons geleerd,
Om eens met u ons te verblijden,
In 't rijk, waar gij met God regeert.
Wij gaan nu, enz.

Aanhangsel.

1. TER EERE VAN JEZUS H. HART.

Eereboete voor den zondaar.

1.

O God'lijk Hart, voor ons aan 't kruis geklonken,
 Door de ijz'ren speer gewond in euvelmoed;
 Tot eerherstel voor U in 't stof gezonken,
 Ontwelt ons hart een liefde- en tranenvloed.

REFREIN.

O God van liefde!
 O God van smart!
 Spaar hem, spaar die U griede,)
 In naam van 't Heilig Hart.) bis.

2.

O wreede hand, die 't Harte dorst doorsteken,
 Dat aan den mensch slechts heil en zegen bood;
 Doch wreeder hij, aan wien liefde is gebleken,
 En toch de speer in Jezus' zijde stoot.

3.

Ja wreeder, die met 't staal der euvel daden
 In 't teederst Hart nog wonde op wonde boort;
 Die 't Bloed veracht, de bronwel van genaden,
 In eigen hart de stem der liefde smoort.

Doet ons, op u betrouwend,
Hem naadren, Die ons mint,
Wees gij ons ten verzoener,
O groote Wonderdoener.
Antonius, enz.

3.

De Christen, die in lijden
Bij u zijn hulpe zocht,
Roemt 't wondervol verblijden
Dat de Almacht door u wrocht.
Wil onzer dan erbarmen;
Die vluchten in uw armen.
Antonius, enz.

4.

Blijf immer voor ons waken,
Gij, trouwe schutspatroon,
Opdat wij veilig naken
De zaalge hemelwoon.
Daar zullen voor uw voeten
Wij eindeloos u groeten.
Antonius, enz.

3. TER EERE VAN DEN H. ANTONIUS VAN PADUA.

Wijze: *Pius Nonus.*

1.

Lof u, groote Wonderdoener!
Lof u, trouwe schutspatroom!
Die thans jubelt in de glorie
Van de zaalge hemelwoon.
Door den adel van uw sterven
Mocht gij dra in hooger sfeer
't Loon ontvangen voor uw arbeid,
Juichen met het heiligen heer.

2.

Zie wij naadren tot uw altaar
Door uw heiligheid gestreeld,
Ja wij komen deugden leeren,
't Leven spieglen in uw beeld.
Leer ons allen om Gods liefde
De armoê minnen op deez' aard,
Dat met aardsche grootheid derven
Eeuwge schatten gaan gepaard.

3.

Leer uw minnaars, heilig toonbeeld,
Leven in gehoorzaamheid,
Leer ons 't schuldig vleesch versterven,
Pal staan in den helschen strijd.

Hoe zal onze ziel dan schittren
Hier in zuivren lelieglans
En omstrenglen onze slapen
Eens de schoonste lauwerkrans.

4.

Doch sla onze zwakheid gade.
O gij, Helper in den nood,
Wil ons bijstaan in gevaren
Tot in 't ure van den dood.
O dan zullen uw vereerders
Hier God dienen ongestoord,
En u dankend eenmaal juichen
In het zalig vreugdenoord.

BLADWIJZER.

	BLADZ.
1. Tot den Heiligen Geest	3
2. Voor de H. Communie	4
3. Na de H. Communie	5
4. Kerstlied	7
5. Kerstlied	9
6. De Zoete Naam Jezus	11
7. Ter eere van Jezus' Goddelijk Hart	13
8. Bij het beeld van het H. Hart van Jezus	14
9. Maria, o vergeet ons niet	15
10. Vreugde van Maria's Hart	17
11. Salve Regina	19
12. Aan O. L. Vr. van het H. Hart .	21
13. Voor Maria's Altaar	23
14. De smartvolle Moeder	24
15. O Jozef, voedstervader	25
16. Wees gegroet, o Jozef	26
17. Wij groeten U, o Serafijn	28
18. Franciscus en het H. Hart	29
19. Franciscus, o Vader	31
20. O Franciscus, o Vader der armen .	33
21. O Seraf van dit tranendal	34

1002244

BLADZ.

22.	Franciscus is mijn Vader	36
23.	Franciscus, navolger van Jezus . .	37
24.	De H. Vader Franciscus	40
25.	O Serafijnsche Vader	42
26.	H. Antonius, bid voor mij	44
27.	De H. Antonius van Padua	46
28.	Antonius, zoo machtig	47
29.	Antonius van Padua	50
30.	Ontvang, o Ludovicus	51
31.	De H. Elisabeth van Hongarije . .	53
32.	Margareta, eedle vrouwe	54
33.	Tot u, o Gorkums heldental . . .	56
34.	Bij het einde der vergadering . .	58

AANHANGSEL.

1.	Ter eere van Jezus' H. Hart	60—61
2.	Ter eere van den H. Antonius	61—62
3.	Ter eere van den H. Antonius	63—64

